

KLENOTY Z VÝCHODU
 Narozeninová kniha
 pravidel a axiomů
 LEDEN
 „Uttishat! – Povstaň!
 Probud' se! Vyhleďavej
 veliké učitele a dávej pozor!
 Cesta je úzká
 jako ostří nože!
 Obtížně schůdná!“
 „Ale kdo jednou postřehnul
 Toho, který JE; --
 Beze jména, neviděný,
 nehmatatelný, bez těla,
 neubývající, nepřibývající,
 smyslům neznámý,
 bez konce,
 bez začátku,
 bezčasy,
 vyšší než výška,
 hlubší než hloubka! Hle!
 Takový je spasen!
 Smrt nad ním
 nemá žádnou moc!“
 – Tajemství smrti
 (z The Katha
 Upanishad)
 První povinností
 vyučovanou v theosofii
 je vykonávat svou povinnost
 neohrožen jakýmkoliv
 úvazkem.
 Srdce, které následuje
 těkavé smysly, odvádí
 pryč svoji soudnost
 jako vítr žene loď
 ze správné cesty do vod.
 Ten, kdo se zbaví
 všech tužeb, žijíc volně
 bez přichylností,
 a osvobozen od egoismu,
 získá blaženost.
 Každému člověku,
 když se zrodí, se v jeho
 ústech zrodí sekýra, kterou se
 hlupák seká, když
 hovoří zlým jazykem.
 Jako všechny hliněné
 nádoby vyrobené hrncířem
 končí rozbité, tak je tomu

i s životem smrtelníků.
 Moudří lidé jsou
 nositeli světla.
 Poctivý život, náboženský
 život, to je nejlepší poklad.
 Poté, co člověk okusil
 sladkost iluze
 a pokoje, stává se
 osvobozeným od strachu,
 a osvobozeným od hříchu,
 napájějíc se ve sladkosti
 Dhammy (zákona).
 Falešné přátelství je
 jako parazitická rostlina,
 zabíjí strom, který objímá.
 Vytrhni ze sebe lásku,
 jako podzimní lotos,
 svojí rukou!
 Měj v lásce cestu míru.
 Jako včela sbírá nektar
 a odlétá, aniž by
 zranila rostlinu,
 či její barvu nebo vůni,
 tak nechej mudrce pobývat
 v jeho vesnici.
 Tak jako déšť
 nepronikne skrz dobře
 zastřešený dům,
 vašeň nepronikne
 skrz dobře
 rozvažující mysl.
 Ten, kdo má
 příliš mnoho přátel,
 má stejné množství
 kandidátů na nepřitele.
 Pouze člověk, který
 udržuje vládu nad sebou,
 je moudrým.
 Hledej útočiště ve své
 duši; měj v ní své Nebe!
 Pohrdej těmi, kdo následují
 ctnost pro její dary!
 Celá naše důstojnost
 spočívá v myšlení,
 proto docilme správného
 myšlení; k tomu slouží
 morální principy.
 Lichocení je falešnou
 mincí, která koluje pouze
 kvůli naší marnivosti.

Omezenost mysli
 způsobuje tvrdohlavost;
 nevěříme snadno tomu,
 co přesahuje to,
 co vidíme.
 Duše uzrává v slzách.
 Toto je pravda,
 kterou zpívá básník –
 že smuteční korunou
 všech smutků
 je vzpomínání na
 šťastnější věci.
 Pižmo je pižmem kvůli
 své vlastní vůni, a nikoliv
 kvůli tomu, že jej
 drogist zve parfémem.
 Ne každý připravený
 na rozeprí je tak rychlý
 při uskutečňování obchodu.
 Ne každá
 půvabná podoba skrývá
 skrývá tak půvabnou povahu.
 Pokud by se každý
 oblázek stal drahocenným
 rubínem, pak by hodnota
 oblázku a rubínu byla stejná.
 Každý člověk považuje
 svou moudrost za dokonalou,
 a každá matka své dítě
 za krásné.
 Pokud by měla náhle
 z vesmíru
 vymizet moudrost,
 nikdo by si přesto nemyslel,
 že je hloupý.
 Zúžený žaludek
 lze naplnit k jeho
 ukojení,
 ale zúžená mysl
 nebude nikdy spokojena,
 ani se všemi bohatstvími
 světa.
 Ten, kdo zanedbává
 povinnost vůči svému
 vědomí, nebude dbát zaplatit
 svůj dluh vůči sousedovi.
 Troška k trošce se
 stává velikou kopou;
 kopa ve stodole se skládá
 z malých zrnků.

Ten, kdo
za tvého života
neokusil tvůj chléb,
nezmíní tvé jméno,
až budeš mrtvý.
ÚNOR
„Hleďte,
nic neznáme;
Mohu jen věřit,
že dobro padne
nakonec – vzdáleně –
konečně na všechny,
a každou zimu změni
v jaro.
„Tak vypadá můj sen:
ale co jsem já?
Dítě
plačící v noci:
Dítě volající
po světle:
a žádným jiným jazykem,
než nářkem.“
– Tennyson (In Memoriam)
Dvě věci jsou
nemožné v tomto světě
Mayi: užít si více,
než karma (odplata)
přidělila;
zemřít dříve, než udeří
naše hodina.
Žák bez sklonu
k práci je jako
křeček
ve svém kole;
nečiní pokrok.
Cestovatel
bez pozorování
je pták bez křídel.
Učený muž bez žáků
je strom, který
nenese ovoce;
stoupenec bez
odvádění dobré práce je
příbytek bez dveří.
Když nás zastihne osud,
oko moudrosti
je oslepeno.
Udržuj své oči otevřené,
nebo je pro tebe
otevře osud.

Ten, kdo líbá ruku,
kterou nemůže useknout,
bude mít useknutou hlavu
tou rukou, kterou líbá,
v dalším zrození.
Ten, kdo se drží
svých věcí, kdo
miluje své spolence,
kdo koná svoji povinnost,
nebude nikdy chudý.
Tisíc lítostí
nezaplatí tvé dluhy.
Padlé květiny se nevrací
na své stonky,
ani odejdivší přátelé
do svých domů.
Pociťovat svoji
nevědomost znamená být
moudrým; být si jistý vlastní
moudrostí je být hloupým.
Jeden důkaz je lepší
než deset argumentů.
Děšť ráno přináší
slunce po poledni.
Ten, kdo dnes pláče,
se může zítra smát.
Jasnovidec pro zlo nikdy
nezná vlastní osud.
Jako olej, pravda často
plove na povrchu lži.
Jako čistá voda, pravda často
leží pod tím, co se jeví
být lživé.
Každý strom má svůj stín,
každý smutek svoji radost.
Pole jsou poškozována
plevelem,
lidé vášní.
Požehnání jsou trpělivý
a bez vášně.
Ctnostný člověk,
který je šťastný v tomto
životě, bude jistotně ještě
šťastnější v tom příštím.
Co má být vykonáno
je zanedbáváno, co nemá být
vykonáno je konáno.
Hříchy svévolných
se neustále navyšují.
Ať se každý člověk

nejprve stane tím, kým učí
ostatní, aby se stali.
Ten, kdo podmanil
sám sebe, může doufat
v podmanění druhých.
Nejobtížnější k ovládnutí
je naše vlastní já.
Nenávist není nikdy
uhašena nenávistí; nenávist
ustává projevením lásky;
to je dávné pravidlo.
Cesta ctnosti leží
ve zřeknutí se sedmi
velkých hříchů.
Nejlepším vlastnictvím
tělesného člověka
je zdraví; nejvyšší ctností
duchovního člověka
je pravdivost.
Člověk kráčí
a karma (odplata)
jej následuje spolu
s jeho stínem.
Každodenní praktická
moudrost se sestává ze čtyř
věcí: znát kořen Pravdy,
větve Pravdy,
mez Pravdy,
a opak Pravdy.
BŘEZEN
„Neříkej „Já jsem,“ Já byl,“
nebo „Já budu,“
Nemysli, že přecházíš
z jednoho domu z masa
do druhého, jako cestovatelé,
kteří si vzpomínají
a zapomínají, špatně či dobře
uložení. Čerstvé záležitosti
ve vesmíru
sumarizují nejposlednější
ze všech životů.
Staví si svůj příbytek
jako červ tká hedvábí
a v něm přebývá.“
– Světlo Asie, Kniha 8
Čtyři věci se
zvětšují užíváním:
Zdraví, bohatství,
vytrvalost,
důvěryhodnost.

Aby sis užil den hojnosti,
musíš být trpělivý
za dne potřeby.
Vyžeň hrabivost
ze svého srdce,
abys uvolnil
řetězy ze svého
krku.
Ať člověk překoná hněv
láskou, zlo dobrem,
chamtivost velkodušností,
lež pravdou.
K nikomu nemluv hrubě;
ti, ke kterým
tak hovoříš,
ti odpoví
stejným způsobem.
Tento život je
ve světě práce
a odplácející spravedlnosti;
život který následuje,
je ve světě
veliké odměny.
Omluva je lepší
než polemika; zpoždění
je lepší než uspěchanost;
nevole k námaze je lepší,
než úsilí
o její vyhledávání.
Pokácej celý les chtění,
ne pouze strom.
Když pokácíš všechny
stromy a všechno křoví,
pak budeš svobodný.
Hrabiví
nejdou do světa
bohů (Děv),
neboť hlupák nevládne
žádnou dobročinností.
Ten, kdo drží na uzdě
povstávající hněv
jako pojíždějící vůz, je zván
skutečným vozatajem;
ostatní lidé jsou jen
pouhými držiteli otěží.
Hlupák, který je rozčilený
a jenž si myslí,
že zvítězí užitím
hrubého jazyka,
je vždy poražen

tím, jehož slova
jsou trpělivá.
Nejlepším ze všech léků
je smrt;
nejhorší ze všech nemocí
je marné očekávání.
Klidná povaha
je dobrým rádcem,
a přívětivá řeč je
vynikajícím vůdcem.
Dobré slovo v pravý čas
je lepší než sladký koláč
po jídle.
Hloupá pýcha
je neléčitelnou nemocí;
zlá žena je
chronickou nemocí;
a hněvivé rozpoložení
je doživotní břemeno.
Pravda je jasnější
než slunce;
pravda je slunečným dnem
rozumu a lež je
nocí mysli.
Vše má konec
a zmizí.
Jedině Pravda je nesmrtelná
a žije věčně.
Světlem všeho tělesného
je slunce;
světlem duše –
věčná pravda.
Cesta ke hříchu
je širokou dálnicí;
cesta z něj je
strmý a drsný kopec.
Chyby druhých
jsou snadno pozorovány,
ale ty vlastní je
obtížné vnímat.
Dobří lidé
září z dále jako
sněhové hory;
špatní lidé nejsou vidět,
jako šípy vystřelené za noci.
Kde se setkají dvě ženy,
tam vzniká obchod;
kde se tři spojí,
je otevřen bazar;
a kde sedm hovoří,

tam začíná trh.
Rozsáhlé znalosti
a dovednost, dobře
ovládaná disciplína
a správný slovní projev,
to je největší požehnání.
Jemné já lze poznat
pouze myšlenkami;
neboť každá myšlenka
člověka je protkána
se smysly, a když
je myšlení pročištěno,
pak já povstává.
Veď mě od neskutečného
ke skutečnému!
Veď mě od temnoty
ke světlu!
Veď mě od smrti
k nesmrtelnosti!
Mudrc, který
zná Brahman (základ všeho)
postupuje dál;
na malé, staré cestě,
která se táhne daleko pryč,
spočívá na nebeském místě
a odtamtud
se posouvá výš.
Ne očima,
ani duchem,
ani smyslovými orgány,
ani strohostí,
ani obětmi,
nemůžeme vidět Brahma.
Pouze čistí,
světlem moudrosti
a meditace mohou vidět
čistou Božskou podstatu.
Zdokonalováním
ve studiu a meditaci
se Nejvyšší duch
stává zjevným; studium
je jedním okem k jeho
spatření a meditace druhým.
Běda! Sklízíme
setbu, kterou jsme zaseli;
paže, které nás bijí,
jsou naše vlastní.
Toliko myšlenky
působí koloběh znovuzrození
v tomto světě;

necht' se člověk snaží
očistit své myšlenky,
jaké jsou myšlenky člověka,
takovým je:
to je dávné tajemství.
„Mí synové patří mě;
toto bohatství je mé“:
takovými myšlenkami
je hlupák sužován.
On sám nepatří sobě
samému, tím méně pak
synové a bohatství.